

Mèdia

SECTOR DE LA COMUNICACIÓ

TONI VALL
BARCELONA

Vint-i-sis anys de vida, moltes etapes cremades, des de l'èxit fins a successives crisis i, finalment, la decisió del tancament. La llibreria Medios del carrer de Vallldonzella, a Barcelona, especialitzada en comunicació i un referent dins del sector, abaixarà la persiana abans del dia 20 de juliol. La decisió, explica Enrique Merino, un dels tres socis propietaris, és dolorosa però inevitable. El negoci continuarà, però online, i conservarà la part que millor els funciona: la venda a biblioteques de comunicació i institucions públiques i privades. Esperen mantenir també els clients fidels. Entre aquests no s'hi trobaran, a disgust seu, els que durant molts anys han sigut una de les principals fonts de demanda: els estudiants de comunicació.

“Els estudiants han desaparegut, s'han volatilitzat”, diu Merino. I recalca: “No és que hagin minvat, han desaparegut al 100%”. De fet, una de les claus de Medios al llarg dels anys ha sigut la seva ubicació en un centre neuràlgic que va ser determinant per decidir el seu trasllat a finals del 1997 (van obrir al carrer Còrsega entre Balmes i Enric Granados): la proximitat amb la Facultat de Comunicació Blanquerna, la Pompeu Fabra llavors acabada de traslladar a la Rambla –ara al Poblenou– i el Grupo Godó –llavors a Pelai i Tallers, ara a Francesc Macià–. També tenien a prop l'Escola Massana, la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona i l'escola de disseny IDEP. Un centre neuràlgic en tota regla.

La competència online

La venda física a la llibreria ha anat disminuint inexorablement al llarg dels anys. S'ha passat de la bonança –es podien sufragar tres sous folgadoament– a les crisis successives, la del 2008 i la del 2020 per la pandèmia. El local és de propietat i, per tant, insisteix Merino, no es tracta de temes especulatiu, sinó conjunturals. I s'hi afegeix també la voluntat de jubilar-se d'un dels socis.

I per què els estudiants han desaparegut? Ho atribueix a diversos motius, tots interessants. El primer és

“Els estudiants de periodisme han desaparegut”

Tanca la llibreria Medios de Barcelona, referent del panorama editorial en comunicació

Després de 26 anys de trajectòria, la llibreria abaixa la persiana definitivament. MANOLO GARCÍA

que hi ha assignatures a les carreres de comunicació que duren tres mesos: “Qui es comprarà un manual per a una assignatura tan curta?”, es pregunta. El segon és la baixada de l'exigència a les carreres i assignatures. “Amb poc esforç s'aprova”, li expliquen els professors. Els llibres són accessoris. El tercer motiu és relatiu al consum: “Els joves d'ara rarament compren res en suport físic, ni cançons, ni pel·lícules, ni tampoc llibres; a internet ho tenen tot, també si és de pagament, no necessàriament pirata”. La pandèmia, el fet d'haver estat dos anys sense classes presencials, també és un detonant destacat: “Tot ha sigut online, els llibres físics ja no són un suport que els interpel·li o que necessitin”. Hi ha també un motiu més espinos, menys tangible, que també menciona Merino: el desinterès. “Sí, en efecte, també es detecta una baixada en l'actitud general dels estudiants. No ho dic només jo, també els professors i estudiosos de la comunicació que ens visiten i que són clients nostres”. La lectura és subsidiària, i més en format físic. I aquí un altre dels factors rellevants: com competir amb Amazon, si pagues i l'endemà tens el llibre a casa?

No se li podrà retreure a Medios que tingui poca varietat de temes i subtemes relacionats amb l'ampli espectre dels llibres de comunicació: relacions públiques, fotografia, cinema, assaig periodístic, gèneres periodístics, comunicació política, cartellisme, biografies, llibres d'entrevistes, disseny, semiòtica, gestió cultural... Últimament havien creat també una petita secció relativa a la novel·la gràfica, ja que el relat periodístic l'havia incorporat com a mètode narratiu. Aquesta secció és interessant, havia ocupat el lloc de les revistes de comunicació, progressivament volatilitzades o reconvertides al format digital.

Un parell d'anècdotes finals que cadascú pot interpretar com vulgui. Un alumne de comunicació que desitja comprar el llibre *La lengua del Tercer Reich* i pregunta si el tal Reich era filòsof. I un altre, també alumne de periodisme, que pregunta si disposen del “llibre que va escriure Juli Cèsar sobre William Shakespeare”. —